

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7924010504
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7924010504.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. a spol. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 17.06.2025 sp. zn. 1T/146/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 17. júna 2025 sp. zn. 1T/146/2024 obžalované A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX nar. XX.XX.XXXX, uznal vinnými zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. pre skutok tak, že

dňa 10.08.2024 v presne nezistenom čase od 8:00 hod. do 9:00 hod. počas cesty vlakom na trase Michalany, okr. Trebišov - Košice na sedadle v jednom z vozňov vlaku našla A. B. pánsku koženú peňaženku, obsahom ktorej bola platobná karta č. XXXX XXXX XXXX XXXX vydaná D. B. - 365 banka k osobnému účtu č. IBAN: SK34 6500 0000 0454 2640 vedeného v D. B. - 365 banke, ktorej majiteľom je E. F., ktorú si ponechala a o náleze peňaženky s platobnou kartou informovala C. B., ktorej po vystúpení z vlaku podala predmetnú peňaženku aj s platobnou kartou a povedala jej, aby išla kúpiť cigarety, pričom C. B. túto peňaženku zahodila, uvedenú platobnú kartu si ponechala a potom obe spoločne vošli do predajne Milk Agro na Staničnom námestí č. 9 v Košiciach, kde požiadali o cigarety a v čase o 09:05:54 hod. C. B. vykonala neoprávnenú platbu vo výške 6,27 Eur, potom spoločne vošli do predajne Fresh Plus na ul. G. H. XXX v obci Plešivec, kde si do nákupného košíka vložili rôzny tovar a v čase o 10:58:50 hod. C. B. vykonala neoprávnenú platbu vo výške 29,60 Eur a potom spoločne vošli do predajne potravín na ul. Staničnej č. 236 v obci Michalany, kde požiadali o rôzny tovar a následne v presne nezistenom čase od 15:00 hod. do 15:30 hod. C. B. použila uvedenú platobnú kartu na zaplatenie tohto tovaru, pričom k realizácii tejto platby už z dôvodu zablokovania karty jej majiteľom nedošlo.

Za to im súd uložil :

Obžalovanej A. B.

Podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona jej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určil skúšobnú dobu na 20 (dvadsať) mesiacov.

Obžalovanej C. B.

Podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona § 36 písm. l) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona jej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určil skúšobnú dobu na 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, I., škodu vo výške 35,87 Eur (tridsaťpäť eur a osemdesiatšedem centov).

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor zahlásil odvolanie, kde v písomných dôvodoch odvolania uvádza nasledovné.

Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný skutok nemožno kvalifikovať aj ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, keďže neoprávnené použitie platobného prostriedku konzumuje aj neoprávnené obstaranie si a prechovávanie toho istého platobného prostriedku v rámci jedného skutkového deja. Bez obstarania a prechovávania platobného prostriedku totiž nie je možné (ten istý) platobný prostriedok použiť, pričom toto použitie postihuje prísnejšie trestná skutková podstata zakotvená v odseku 2 §-u 219 Tr. zákona. V takýchto prípadoch ide teda podľa názoru súdu o určitú gradáciu trestnej činnosti, keď páchatel si platobný prostriedok najskôr neoprávnené obstará (napr. nálezom) a prechováva ho so zjavným zámerom ho následne aj neoprávnené použiť (bez takého zámeru by neoprávnené obstaranie a prechovávanie nemalo logický význam a tento zámer sa prejaví práve následným použitím prostriedku), a preto podľa názoru okresného súdu nie je dôvodné takéto (v podstate jedno) konanie (jeden skutok) páchatela postihovať dvomi samostatnými skutkovými podstatami a ukladať zaň úhrnný trest (v zásade by išlo o neprípustné rozširovanie podmienok trestnej zodpovednosti v neprospech obvineného). V nadväznosti na to zároveň podľa názoru súdu nebolo opodstatnené obžalovanej A. B. pričítať (tak ako je uvedené v obžalobe) ani to, že neoprávnené poskytla inému (spoluobžalovanej C. B.) platobný prostriedok, keďže obe obžalované neoprávnené použili platobný prostriedok spoločným konaním (čím spáchali prečin podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchatelstva).

S takto uvedenými tvrdeniami sa nestotožňuje z nasledovných dôvodov.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnené prechováva, prepravuje, obstará si alebo inak zadováži alebo poskytne inému platobný prostriedok, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona kto neoprávnené použije platobný prostriedok, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa dôvodovej správy k novele Tr. zákona č. 312/2020 Z. z., ktorou došlo k zmene definície predmetného trestného činu, objektívna stránka trestného činu podľa § 219 ods. 1 spočíva z hľadiska konania alternatívne v neoprávnenom prechovávaní, preprave, obstaraní alebo inom zadovážení pravého platobného prostriedku alebo v neoprávnenom poskytnutí pravého platobného prostriedku tretej osobe bez právneho titulu.

Objektívna stránka trestného činu podľa § 219 ods. 2 spočíva z hľadiska konania v neoprávnenom použití pravého platobného prostriedku, pričom trestná sadzba pri takomto neoprávnenom použití je vyššia ako pri prechovávaní, obstaraní, preprave alebo inom zadovážení pravého platobného prostriedku.

Za neoprávnené zadováženie alebo prechovávanie platobných prostriedkov s úmyslom spáchať podvod sa považuje napríklad phishing, skimming alebo nasmerovanie, prípadne presmerovanie používateľov platobnej služby na imitácie webových stránok a ich uvádzanie do obehu (napríklad predajom informácií o kreditných kartách na internete).

Neoprávneným obstaraním je akékoľvek získanie platobného prostriedku bez právneho dôvodu. Najčastejšie pôjde o krádež alebo podvodné konanie, prípadne o zatajenie veci, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Na trestnosť sa nevyžaduje, aby sa páchatel hoci len pokúsil platobné prostriedky použiť, ale stačí samotné neoprávnené obstaranie. Z hľadiska dikcie tohto ustanovenia na vznik trestnej zodpovednosti stačí už samotné prechovávanie, prepravovanie, obstaranie alebo poskytnutie platobného prostriedku inému bez toho, aby došlo k protiprávnemu použitiu platobného prostriedku.

Objektom trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona je ochrana zákonného a súladného nadobudnutia a získania platobných prostriedkov k peňažným účtom. Z hľadiska následku je tento trestný čin ohrozovací.

Objektom uvedeného trestného činu podľa odseku 2 je záujem na používaní platobných prostriedkov v súlade so zákonom a výlučne jeho oprávneným držiteľom, resp. so súhlasom oprávneného držiteľa. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v neoprávnenom použití originálneho platobného prostriedku, spravidla získaného postupom páchatel'a podľa odseku 1.

Uvedené osamostatnenie skutkovej podstaty neoprávneného použitia platobného prostriedku od skutkovej podstaty jeho získania podľa odseku 1 si vyžiadala aplikačná prax v prípadoch, keď páchatel' nemal v úmysle platobný prostriedok (kartu) vôbec použiť a predmetom jeho útoku bola len hotovosť (páchatel' odcudzí peňaženku, vyberie z nej finančné prostriedky a zvyšok vrátane platobnej karty zahodí).

Vina oboch obžalovaných za spáchanie skutku uvedeného v obžalobe nepochybne vyplýva z vykonaného dokazovania a aj samotné priznanie oboch obžalovaných bolo v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obe obžalované konali v priamom úmysle a ich konanie tak podľa môjho názoru naplňa všetky znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, ktorý sa dostal do ich moci nálezom počas cesty vlakom, pričom tento platobný prostriedok obe obžalované aj následne neoprávnenne použili a obžalované tak svojím protiprávnym konaním naplnili všetky pojmové znaky prečinu nielen v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 Tr. zákona, ale aj podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona (7To/57/2022).

Protiprávne konanie oboch obžalovaných tak (po novele Tr. zákona č. 312/2020 Z. z.) nepochybne naplnilo nielen pojmové znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, ale aj podľa ods. 2 Tr. zákona, kde nálezom a prisvojením si platobnej karty boli naplnené znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona a tým, že predmetnú platobnú kartu potom obe obžalované aj neoprávnenne použili, naplnili tiež pojmové znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona.

Z hľadiska následku je trestný čin podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona ohrozovací. Dokonaný je samotným neoprávneným obstaraním tohto elektronického platobného prostriedku. Na dokonanie trestného činu sa nevyžaduje, aby páchatel' nakladal s peňažnými prostriedkami uloženými na účte, ku ktorému bola platobná karta zriadená. Obstaraním platobného prostriedku, elektronických peňazí, platobnej karty alebo predmetu spôsobilého plniť ich funkcie škoda nevzniká, táto vzniká až poruchovým trestným činom, ktorý páchatel' spácha s jej použitím.

Nakoľko pri uvedených trestných činoch (§ 219 ods. 1 Tr. zákona a § 219 ods. 2 Tr. zákona) ide o trestné činy poskytujúce ochranu rôznym objektom, a rôzna je aj ich objektívna stránka, nie je vylúčený ich jednočinný súbeh, ktorý by bol vylúčený v prípade vzťahu špeciality medzi nimi.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrila obžalovaná A. B. prostredníctvom obhajcu, kde v písomnom vyjadrení uvádza nasledovné.

Prokurátor podal odvolanie v jej neprospech (vlastne v náš, lebo to bolo spoločné konanie s C. B. a keď ďalej používa jednotné číslo napr. mňa, môj, moje, tak to znamená vlastne aj my, náš, naše). Napáda právnu kvalifikáciu jej konania, ktorú prvostupňový súd mal vyhodnotiť miernejšie ako vyžaduje Trestný zákon (ďalej aj ako TZ), keď ju uznal vinnú iba za spolupáchatel'stvo podľa odseku 2, prečinu neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa ustanovenia §-u 219 TZ.

S právnym názorom súdu, že neoprávnené použitie platobnej karty konzumuje aj jej neoprávnené obstaranie u prechovávanie a tak kvalifikácia jej konania neprichádza aj podľa odseku 1, prokurátor nesúhlasí. Poukazuje na Dôvodovú správu k novelizácii TZ, podľa ktorej malo dôjsť k zmene definície, objektívnej stránky trestného činu a tá má spočívať alternatívne buď v neoprávnenom obstaraní platobného prostriedku (platobnú kartu si po nájdení ponechali a to zatajili) alebo v jeho neoprávnenom poskytnutí tretej osobe (použili ju v bankomate bez súhlasu majiteľa bankovej karty).

Verím, že súd rozhodol zákonne, keď ju uznal za vinnú len podľa odseku 2, paragrafu 219 TZ (nie aj podľa odseku 1,). Stotožňuje sa s rozsudkom, že prísnejší odsek 2, pohlcuje aj konanie podľa prvého odseku. Súhlasí, že bez obstarania platobnej karty logicky nie je možné použiť ju a toto použitie postihuje práve prísnejší odsek 2. Ide o jedno konanie, ktoré nie je možné postihovať dvomi skutkovými podstatami a ukladať zaň súhrnný trest.

Poukazuje aj na to, že Dôvodová správa je dokument nie priamo k novele TZ, ale len k návrhu tejto novely a podaný návrh novely zákona v priebehu legislatívneho procesu môže byť zmenený a výsledné schválené znenie (Trestného) zákona nemusí korešpondovať s pôvodnou Dôvodovou správou. Preto ju možno brať len ako dokument s odporúčacím charakterom, ktorý ale nie je pre súd záväzný. Trestný súd je viazaný právnym poriadkom SR, medzinárodnými zmluvami, rozhodnutiami Ústavného súdu a iných súdov prípadne štátnych orgánov, ak je daná vec v ich pôsobnosti. Trestný súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutku uvedeného v obžalobe.

V zmysle hore uvedeného usmernenia prvostupňového súdu, toto vyjadrenie predkladá priamo Krajskému sudu v Košiciach, ako odvolaciemu orgánu. Navrhuje zamietnuť prokurátorské odvolanie a tým potvrdiť napadnutý rozsudok.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že prokurátor podal v predmetnej trestnej veci obžalobu na A. B. a C. B. pre prečin neoprávnenej výroby a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 a § 219 ods. 2 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Následne konajúci sudca postupom podľa § 241 ods. 2 Tr. por. upovedomil procesné strany, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby bude súd právne kvalifikovať ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. a teda nie aj podľa odseku 1 tohto ustanovenia Tr. zákona.

Po vydaní trestného rozkazu dňa 13.01.2025 podal prokurátor v zákonnej lehote odpor, na základe ktorého súd I. stupňa prijal obžalobu a následne nariadil vo veci hlavné pojednávanie.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.06.2025 je zrejmé, že samosudca poukazuje na to, že pri doručení trestného rozkazu upovedomil strany konania, že žalovaný skutok bude právne kvalifikovať podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., teda nie aj podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Po riadnom a zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. obžalované vyhlásili, že sú vinné zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe s tým, že následne súd kládol v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., na ktoré obe obžalované odpovedali áno.

Ako je to zo zákonného znenia kladených otázok zrejmé, ich súčasťou je aj otázka, či obžalované rozumejú právnej kvalifikácii skutku, či boli oboznámené s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za daný trestný čin a či sa teda dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchaný skutok, ktorý bol v danom prípade na základe poučenia samosudcu a jeho upovedomení kvalifikovaný ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák.

Po položených otázkach konajúci sudca taktiež v súlade s § 257 ods. 6 Tr. por., t.j. pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaných, že sú vinné zo spáchania skutku, zisťoval stanovisko prokurátora, ktorý výslovne uviedol, že navrhuje prijať vyhlásenie u oboch obžalovaných s dovetkom... pokiaľ ide o podstatu skutku. Následne súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie oboch obžalovaných, že sú vinné a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že v rozsahu priznania spáchania skutku dokazovanie nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s výrokmi o treste a o náhrade škody.

Z uvedeného je tak podľa názoru krajského súdu zrejmé, že prokurátor si bol vedomý toho, že konajúci sudca pred vyhlásením o vine poučil obe obžalované o zmene právnej kvalifikácie, resp. o kvalifikácii žalovaného skutku len podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., čomu zodpovedalo aj poučenie o trestnej sadzbe a tým aj o možnom ukladaní trestu ako trestu samostatného a teda nie úhrnného, akoby to bolo v prípade uznania oboch právnych kvalifikácií. Napriek tomu prokurátor pri zisťovaní stanoviska navrhol prijať

vyhlásenie o vine u oboch obžalovaných, na základe čoho súd I. stupňa tieto vyhlásenia o vine prijal, čím podľa názoru krajského súdu nadobudol výrok o vine, vzhľadom na zákonné znenie ustanovenia § 257 ods. 5 právoplatnosť.

Skutočnosť, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie o vine u oboch obžalovaných s dovetkom, že ho navrhuje prijať pokiaľ ide o podstatu skutku, považuje krajský súd za irelevantné, keďže Trestný poriadok návrh s takouto výhradou nepozná.

Pokiaľ prokurátor nebol uzrozumený s ustálením právnej kvalifikácie konania obžalovaných v zmysle upovedomenia, resp. poučenia konajúceho sudcu súdu I. stupňa, nič mu nebránilo v rámci zisťovania jeho stanoviska zo strany súdu navrhnúť, aby súd I. stupňa vyhlásenie o vine neprijal, vo veci vykonal dokazovanie a v prípade ustálenia právnej kvalifikácie len podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. toto rozhodnutie súdu odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom napadnúť, keďže prokurátorovi ako relevantnej procesnej strane je známe ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že obžalovaný nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Z uvedených dôvodov považoval krajský súd výrok o vine v predmetnej trestnej veci za právoplatný. Bolo však potrebné ďalej posúdiť napadnutý rozsudok aj čo do výroku o treste, keďže odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech oboch obžalovaných.

Dôsledne sa súd I. stupňa vysporiadal s osobami oboch obžalovaných, ich predchádzajúcim životom a všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák., pričom pri ukladaní trestu obom obžalovaným dôsledne zohľadnil aj mieru účasti oboch obžalovaných na spáchaní žalovaného skutku, čo sa v konečnom dôsledku odrazilo v rozdielnej výmere trestov, rovnako ako kriminálna minulosť obžalovanej A. B., ktorá bola doposiaľ 3 krát súdne trestaná.

Uložené tresty odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov u obžalovanej A. B. a vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov u obžalovanej C. B. aj podľa názoru krajského súdu spĺňajú všetky kritéria účelu trestu z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.